

საქართველოს სამედიცინო უნივერსიტეტის გამოცემა

გამოცემა გარეთ

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო

უნივერსიტეტის გამოცემა

გამოცემა 1957 წლიდან

№1 (289) იანვარი, 2016 წელი

საქართველოს პარლამენტმა 2015 წლის დეკემბერში მიიღო საკანონმდებლო ცვლილებათა პაკეტი, რომლითაც გადაიქრება უმაღლესი განათლებისა და მეცნიერების სფეროში დღეისათვის არსებული მრავალი პრობლემა და საფუძველი ჩაეყიდება ფუნდამენტურ ცვლილებებს.

გვ. 2

თბილისის სახელმწიფო
სამედიცინო უნივერსიტეტის
პროფესორი ევროპის მეცნიერებისა და ხელოვნების
აკადემიის წევრი გახდა

გვ. 2

ჩოგონი იქნება თბილისის სახელმწიფო
სამედიცინო უნივერსიტეტის ახალი,
IV კორპუსი

გვ. 3

სტუდენტური გვერდი

- ექიმი ყველაზე დიდი ქველმოქმედია
- ერთი დიდი ოჯახი
- სიკეთე გადამდებია
- ყოველთვის სიამაყით ვიტყვი, რომ თსსუ-ის სტუდენტი ვიყავი

გვ. 6

TSMU THE FIRST UNIVERSITY CLINIC
DEPARTMENT OF INTERNAL MEDICINE & CARDIOLOGY 2015

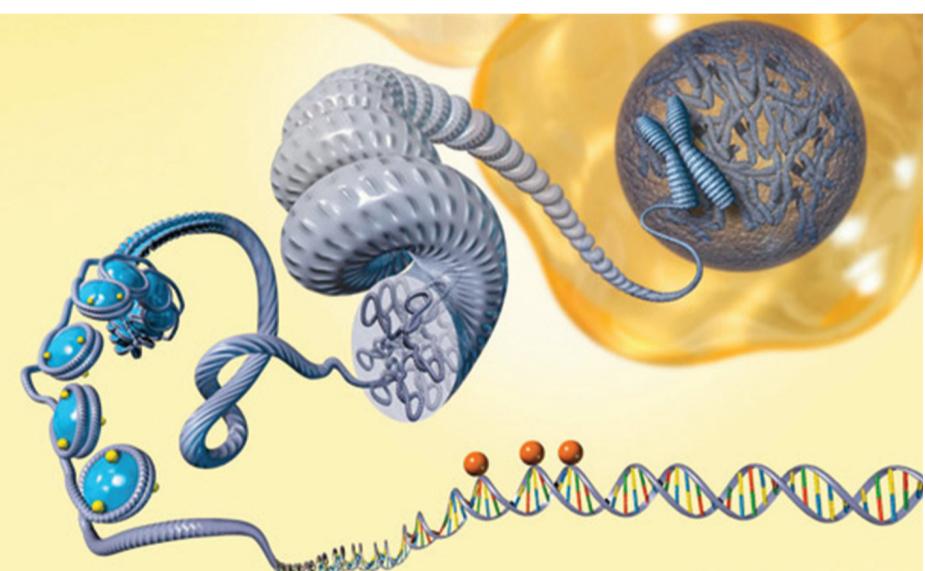
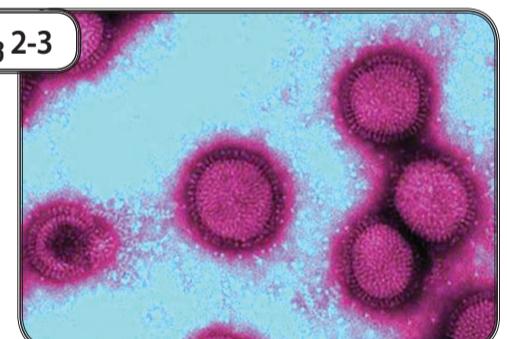

გვ. 5

თბილისის სახელმწიფო
სამედიცინო უნივერსიტეტის პირველი საუნივერსიტეტო კლინიკის თერაპიისა და კარდიოლოგიის დეპარტამენტში დაისვა იშვიათი დაავადებების – პეიც-ჯეგერსის (Peutz-Jeghers Syndrome) და ლიდლის (Liddle's Syndrome) სინდრომის დიაგნოზები.

გრიპის მიმდინარე სეზონზე (2015-16 6.6.) საქართველოში ცირკულირებს A/H1p ქვეტიპი. იგივე A/H1p შტამი ცირკულირებდა 2009-10 და 2010-11 წლებში, როდესაც პიკური მაჩვენებელი ალემატებოდა 800-ს 100000 მოსახლეზე (პიკურ კვირაში) და აქტიური გავრცელების პერიოდი 5-8 კვირას შეადგენდა.

გვ. 2-3

პროფესორი ელენე აბზიანიძე: „მომავალში შესაძლებელია iPS უჯრედებისგან მიიღონ უჯრედების და ქსოვილების შეუზღუდავი მარაგი სხვადასხვა დაავადების სამკურნალოდ. ბოლოდროინდელი კვლევების მიხედვით, iPS უჯრედებში ზოგიერთი გენი ემბრიონული ღეროვანი უჯრედისგან განსხვავებულად მოქმედებს, შესაძლებელია, არასრული რეპროგრამირების შედეგად. ამჟამად, მეცნიერები ახორციელებენ დეტალურ

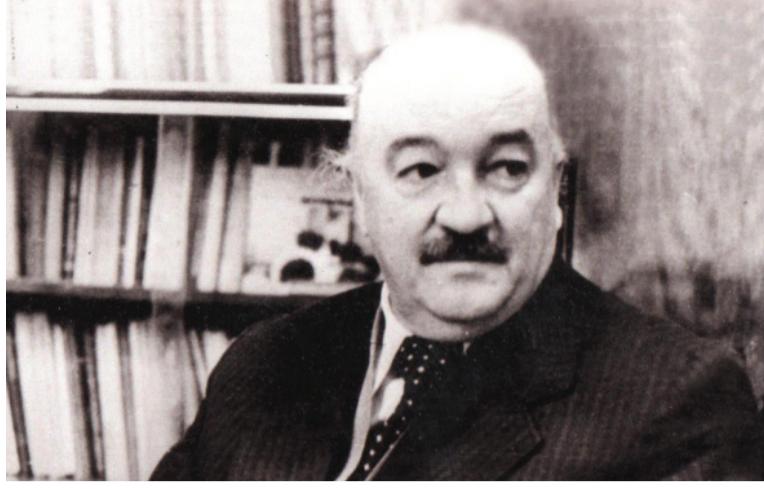
კვლევებს თუ რა გავლენას მოახდენს ეს განსხვავება iPS უჯრედების გამოყენების შესაძლებლობაზე. უჯრედების რეპროგრამირებას უდიდესი პოტენციალი აქვს უჯრედული ჩანაცვლების თერაპიაში, ვინაიდან მათი მიღება შესაძლებელია პაციენტის საკუთარი კანის უჯრედებიდან, რითაც გადაიქრება ქსოვილთა შეუთავსებლობის და უჯრედების უკუგდების პრობლემა“.

გვ. 4

„წერა“

გვ. 8

ახლად დაარსებულ და ქართველი ინტელიგენციის თვისის ნანატრ თბილისის უნივერსიტეტში, პათოფუზიოლოგის კათედრას 1919 წელს ჩაეყარა საფუძველი. მისი ორგანიზება პროფესორმა სიმონ ამირეჯვიბეგის მიერ 1922 წლიდან, კათედრას, ოდესის უნივერსიტეტიდან მონვეული, რუსეთსა და ევროპაში სახელგანთქმული მეცნიერი და პედაგო-

თემურაზ ნათაძის გარდაცვალებიდან თრი წლის შემდეგ, კალმის მოსმის საოცარი ოსტატობით, აღწერა ბატონი თემურაზის პიროვნება მისმა გამორჩეულმა მოსწავლემ, პათოფიზიოლოგის დეპარტამენტის ხელმძღვანელმა, საქართველოს სამედიცინო მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსა, პროფესორმა ვახტანგ ყიფანმა, რომელიც ღრმად იცნობდა თავისი მასწავლებლის და უფროსი მეცნიერებრის შეხავან ბუნებას. ამ ნერილის სახით, ბატონმა

ვახტანგმა დაგვიტოვა არაჩვეულებრივი, პატარა მხატვრული ძეგლი, ამსახველი თეიმურაზ ნათაძის დიდი სულიერი სიმდიდრისა, ცხოვრებისული თუ შრომითი საქმიანობისა!

წერილი, ასევე, თვით ბატონი ვახტანგის მრავალმხრივი ნიჭის, სიტყვის შეატვრულად გადმოცემის მაღალი ოსტატობის მაჩვენებელი-ცაა და მის პიროვნებასაც საოცარი,

კეთილი ელფერით ახასიათებს.
სულ რამდენიმე თვეა, რაც ბატონი ვახტანგი აღარაა ჩვენ გვერდით. ამ

ნლიდან, ამავე წელს გახსნილი, თბილისის სახელმწიფო სამეცნიერო ინსტიტუტის შემადგენლობაში გადავიდა. ვლადიმერ კორონინმა ქრისტელ პათოლიტიკოლოგთა ძლიერი თაობა აღმართა.

გვინდა პროფესორი თემურაზ
ნათაძე გავისხენოთ, საკუეთებო, სი-
კეთით სავსე პიროვნება, რომელიც
პათოლოგიზოლოგის კათედრაზე
1946 წლიდან 1990 წლამდე მოღვაწე-
ობდა, ხოლო 1976 წლიდან კათედრის
გამგე გახდათ.

ნიჭიერებით, შრომისმოყვარეობით, საუკეთესო პირადი თვისებებით გამორჩეული მონაცე და „უმცროსი მეგობარი აკადემიკოს ვლადიმერ ვორონინისა, იყო საოცრად კონტაქტური პირვენება, ფართო კავშირები ჰქონდა საბჭოთა კავშირისა და ევროპის თთქმის ყველა ცნობილ პათოლოგიითაც. მისი სამეცნიერო ნაშრომები სიმსივნესა და სიმსივნურ ორგანიზმში პერიფერიული სისხლის მმოქცევის ცვლილებათა თავისებურებებს ეხებოდა. მას მჭიდრო, მეგობრული ურთიერთობა ქონდა უცხოელ, მათ შორის, რუსეთის, სომხეთისა და

და საკართველოს სახელის პრეზულა-
რიზაციას ემსახურებოდა.

ბატონ თემისუაზს, ისევე რო-
გორც მის მასნავლებელს ვ. ვორო-
ნინს, თანამშრომლებთან და მოსწავ-
ლეებთან მეგობრული ურთიერთობა
ჰქონდა. მათ ყოველთვის, სიკეთესა
და ურთიერთსიცყარულს შთაუნერ-
გვდა. უყვარდა თავისი სამშობლო,
ძალზე ხშირად, თითქმის მოელი კა-
თედრა, საქართველოს სხვდასხვა
კუთხეს სტუმრობდა ისტორიული
ძეგლების მოსახულებლად; უყვარ-

სტუმარობიყვარე, სათონ და
კეთილ დიასახლისს, ქალატონ თა-
მარს, 95 წელი უსრულდება. ვინ
იცის, რამდენი თბილი მოგონება
აკაშტირებს მას პათოფიზიოლოგიის
დეპარტამენტთან. ვულოცავთ მას ამ
მნიშვნელოვან თარიღს და დიდხანს,
ბედნიერ სიცოცხლეს ვუსურეცებსთ!

თიაშვილა პეტრიაშვილი
ასოცირებული პროფესორი,
პათოფიზიოლოგის დეპარტამენტის
ხელმძღვანელის მოვალეობის
შემსრულებელი

ვისცემის ატმოსფეროს შექმნაში, საზოგადოების მაღალი საერთაშორისო რეიტინგის მიღწევაში.

ତୀର୍ଥମହାରାଜ ନାତାଳୀ

მძიმე, მაგრამ საპატიო ტვირთს
შევეტიდე — მცირე მოცულობის ჟუბ-
ლიკაციაში გამომტეტვა რამდენიმე
სიტყვა თეომურაზ ნათაძეზე. ადა-
მიანზე, რომელსაც არ მიესადაგება
ტრაფარეტული ეპითეტები, რაღაც ა-
რაორიზნალური პიროვნება გახლ-
დათ. მას არ შეეფერება არც პათე-
ტიკური ტონი, კომპლიქსური ბის ფე-
ირერერიკი, ღამიზუუჭა ფრაზები. აქ
გამოსადევთა მხოლოდ თავმძღვალი,
ზუსტი და ღრმა სიტყვები. ამიტომაა
ძნელი, წერო თეომურაზ ნათაძეზე და
არც მაქვს ასეთი სიტყვების კონვისი
განსაკურებული იმედი. არ შეეხე-
ბი არც პატონი თეომურაზის სამცე-
რაო და სისტემურ მიზანების უკან-

რაა არა აძლეოთ ტავხობისი, რომანატი-
კულის და რაციონალურის ესოდენ
საოცარი ჰარმონიული შერწყმა.
თავი და თავი მიზეზი ალბათ
იმაშია, რომ თეომურაბი, ნათა-
ძეთა ძარღვმაგარი და მალაინი-
ტელექტური შტოს ჩამომავალია,
დაიბადა და გაიზარდა შესანიშ-
ნა ინტელიგენტთა ოჯახში: დედა
ფრანგული ენის ჩინგბული მას-
ნავლებელი იყო, მამა – მედიცი-
ნის მეცნიერებათა აკადემიის წევ-
რ-კორსესპონდენტი, მის სახელს
ატარებს დღეს მისივე პირმშო –
ჰიგიენის სამეცნიერო-კვლევითი
ინსტიტუტი. განსაკუთრებით დი-
დი გავლენა პატარა თეომურაზე
მის საყვარელ და საამაყო პაპას –
დარბაძესელ თბილისელ კაცს – მი-
სეილ ნათაძეს – მოუხდენია. თეო-
მურაზს გარს ერტყა, არა მარტო
ოჯახის სიმტკიცის, ურთიერთპა-
ტივისცემის და სიყვარულის ატ-
მოსფერო, არამედ ქონდა ბეჭნი-
ერება, გაზრდილიყო შესანიშნავი
პიროვნების და მეცნიეროს – ივანე
ბერიტაშვილის – მზრუნველობის

კუტები. ნათლია ივანეს ურმით მო-
უტარებია ჯერ კიდევ მოზარდი
თეიმურაზი კახეთში, შემოუვლიათ
განუმეორებელი აღაზნის ველი,
რომელიც შემდგომში განსაცვიფ-
რებელ ფურებში აღნერა ბატონმა
თეიმურაზმა ბუნების ამ საკვირ-
ველებისადმი მიძღვნილ ესაქში
და რომლის მიმართ ტრიფობა სი-
ცოცხლის ბოლომდე შეინარჩუნა —
აკი გარდაცალების წინა დღესაც
მისი სახახებზთ დასატყვბობად გაი-
ყოლა სტუმარი კახეთში.

აღბათ, მთლავრი გენების,
ოჯახური სიმყუდროვის, შრომი-
თი ტრადიციების ადამიანების და
ბუნების კეთილმყოფელი გაულენა
იყო ის პირველი და მთავარი მე-
ქანიზმი, რომელმაც გადამწყვეტი
როლი ითამაშა თეიმურაზ ნათა-
ძის პიროვნების თორმინასაში

ბაკერის მიერ გვიცის უკანონობებით.

ბატშევი, ოჯახის გარდა სკოლა-
შიც იზრდებაი და ბატონ თეომუ-
რაზს აქაც გაულიმა ბედმა - გერ-
მანულმა სკოლამ, სადაც ის სხავ-
ლობდა, მრავალი სასიქადულო
მამულიშვილი გამოზარდა. მათ-
თან გულითადი მეგობრობა თეი-
მურაზს არასდროს შეუწყვეტის.

და შაიბც გახსაუკურებით
ტკურილად მოსავალი განატონ თე-
იმურაზისთვის მისი მასწავლებელი,
საქართველოს მეცნიერებათა აკა-
დემიის საპატიო წევრი, ქართული
მედიცინის მოამაგდე, საქართველოს
პათოფიზიოლოგიური სკოლის და-
მაარსებელი ვლადიმერ ვორონინი
იყო, რომლის მიმართ მოწინების
გრძნობა მთელი სიცოცხლის მან-
ძილზე ქონდა, ეამაყებოდა, რომ
სწორედ მისი ხელმძღვანელობით
გაიკვალა გზა მეცნიერებაში, რო-
მელსაც სიცოცხლე შეალია.

თვით უნიკალური ერუდიცი-
ის მეცნიერი, მშვენიერი ორგა-
ნიზატორიც იყო. ამას მონმობს,
თუნდაც, თეიმურაზის ხელმძღვა-
ნელობით ჩატარებული მრავალი
სამეცნიერო ფორუმი. მთავარი
ასეთ თავყრილობებში, რასაკირ-
ველია, თვით მეცნიერება იყო.
მაგრამ, ბატონი თეიმურაზი მათ
საქართველოს პოლუარიზმის,
მისთვის მეგობრების მომრავლე-
ბის საშუალებადაც მიიჩნევდა და
მრავალი მეგობარიც შესძინა მას

მსოფლიოს არაერთ ქვეყანაში.

გაუზევიადგრძლდა შეიძლება ითქვას, რომ ეპისტოლური ქანრის დიდოსტატუმა და მხატვრული ლიტერატურის ჩინგულმა მცოდნებ მუდმივი ძიებით, ზოგჯერ აუცილებელი საარსებო საშუალებების მოკლების ხარჯზე საქართველოში ერთ-ერთი საუკეთესო კერძო ბიბლიოთეკა შექმნა. არანაკლებ უნიკალურია ცივი იარაღის მისეული კოლექცია, ძველი ქართული საქაულების და კერძოკის ნიმუშები. თავისი კოლექციით ფრიდა ამაყობდა და სიამოვნებით აცნობდა და მას საქართველოს სტუმრებს. სტუმარი კი არასდროს აკლდა – გაიტაცებდა მას, საქართველოს მთაბარს მოატარებდა. ბორის პასტერნაკისა და ნეიბაზუზების მეგზურიც ის ყოფილა ომისშემდგომ წლებში. უცხოსა თუ ახლობელთან კონტაქტს უადვილებდა უშუალობა, მაღალი ინტელექტი და თავისებური იუმრონ. წმინდად, კაცურად გაატარა სიცოცხლე. არც არაფერს იყლებდა: რასაც ეტრიფონდა მისთვის არაფერს იშურებდა: შრომა უყვარდა – შრო-

ଅଲ୍ଲ ଜୁଦୀର୍ଣ୍ଣତ୍ରମ୍ଭିତ୍ରେ, ବିକ୍ରେତିଲେ ମହାଶ୍ଵର-
ଲୀ ଏବଂ ମେଧନ୍ଦେଖିଲୀ, ମହିତ୍ୟଗ୍ରେବେଳୀ.
ଗାଲାଜୁଗ୍ରତ୍ରେବିତ ଥିର୍ଯ୍ୟାନାବ୍ଦ ଦା
ମିଳେ „ମେଗର୍ଜ ଓଜାବଥ୍“ – ପାତରଫୋ-
ଠିନୋଲାଙ୍ଗୋଲେ ପାତରଫୋରାଥ୍. ଓଜାବଦୀଲ
ନେତ୍ରରୀଗିତ ପ୍ରସାରିବାରେ ତାଙ୍କୁ ତା-
ନାମଶ୍ରମିଲେବୁଛି. ମାତ୍ର ପ୍ରସାରିବାରେ ନୁହ
ଲ୍ଲିନିଶିତ ଏବଂ କୁରିଶିତ, ମୁଖ୍ୟାନ୍ତବାସା
ଟ୍ରେ ପ୍ରସାରିବାରେ କରନ୍ତିଲେମେବୁଛି
ଏବଂ ପ୍ରସାରିବାରେ ମଧ୍ୟରେଲେବାଶି. ଆ ମେରିବ
ଏବଂ ଏକାକିନ୍ତିରେ ରାମିଦେ ନିର୍ମାଣିବାରେ
ଏବଂ କରନ୍ତିଲେ କରନ୍ତିଲେ କରନ୍ତିଲେ କରନ୍ତିଲେ

რის საგადალითოდ თბილი ურ-
თიერთობას დამყარება შეეძლო.
დიდაქტიკა არ უყვარდა, ჭკუას
არ გახსავლიდა, თავის პრის
არ მოგაბევდა, დამოუკიდებელი
ფიქრის და განსჯოს უნარს იღვი-
ვებდა. ამავე დროს, მომთხოვნი
და პრინციპული იყო. მეცნიერულ
კვლევაში განსაკუთრებულ პა-
ტივს სცემდა კონკრეტულ ფაქ-
ტებს, კონკრეტულ აზროვნებას,
რაც, საზოგადოდ, ვ. ვორონინის
სკოლის დამახასიათებელი ნიშა-
ნია. ცხადია, ბატონ თემურაზს
მიუძღვის განსაკუთრებული დამ-
სახურება იმაში, რომ მისი კა-
თედრა ყველასგან გამორჩეული
ავტორიტეტით სარგებლობას ამ
პროფილის კათედრებსა და ინს-
ტიტუტებს შორის არა მხოლოდ
ყოფილი კავშირის ფარგლებში.

ასევე, მეტად მნიშვნელოვანია
ბატონი თემურაზის, როგორც სა-
ქართველოს პათოფიზიოლოგთა
სამეცნიერო საზოგადოების ერ-
თ-ერთი დამაარსებლის და ხანგრ-
ძლივი დროის განმავლობაში მისი
თავმჯდომარის, როლი საზოგადო-
ებაში გამეფებული ურთიერთპატი-

